

[Anker Jørgensen.]

slag, som socialministeren har fremsat, i de synspunkter, som den socialdemokratiske gruppe har givet udtryk for. Og hvad er det så, man skulle forhandle om? Ja, det er ikke, at man ikke principielt skulle gennemføre denne lovgivning, men det er bare, at den skulle gennemføres i nogle etaper. Man kan naturligvis sige, at det er en tankegang, som vi på mange måder og på mange områder har været nødt til at acceptere i utallige situationer. Det er også en fremgangsmåde, som kan være rigtig, også selv om den politiske konstellation i folketinget ikke betingede det. Men jeg vil gerne spørge: har vi ikke gennemgået tilstrækkeligt med faser i denne sag? Jeg mener, at tidspunktet nu i høj grad er inde, hvor vi ikke skulle behøve, hvis vi principielt er enige — og det er det jeg forstår at man er — yderligere udsættelser eller at lade denne sag gennemgå flere etaper.

Jeg vil også gerne til hr. Robert Christensen, som gav udtryk for, at der var tale om en forskelsbehandling imellem de selvstændige erhvervsdrivende og lønmodtagerne, sige, at jeg er i høj grad enig med hr. Robert Christensen i, at det er ønskeligt at få den størst mulige grad af ligestilling ikke alene mellem tjenestemænd-funktionærer på den ene side og arbejdere på den anden side, men også over for de selvstændige erhvervsdrivende. Men i samme åndedrag som hr. Robert Christensen giver udtryk for dette synspunkt, giver han også udtryk for, at den periode, hvor arbejdsgiveren selv skal betale, skal udvides fra 5 til 6 uger, medens den periode, som skal gælde for de selvstændige, skal nedsættes fra 5 til 4 uger. Vores forslag giver dog udtryk for, at 5 ugers bestemmelsen er ens for begge grupper.

Hr. Valbak siger, at hvis den undersøgelse, som han gerne vil være med til at foretage, viser, at der er behov for, og at det vil være rigtigt med fuld ligestilling, ja, så vil han også personlig gå ind for det. Ja, man kan jo undersøge sig ihjel. Jeg anbefaler, at vi nu gennemfører denne lovgivning. Jeg tror ikke på misbruget, og jeg tror på, det vil være rigtigt, at ligestilling nu gennemføres.

Poul Dam: Jeg skal først bemærke, at vi åbenbart har fået genindført tokammerssy-

stemet her i landet, idet hr. Anker Jørgensen regelmæssigt henviste til det andet ting, til radiotinget. Jeg tror nok, man må advare imod at bruge radiotinget som noget, der skal spilles op til fra folketinget, og vice versa.

Når jeg har taget ordet, er det, fordi jeg som menigt medlem er ganske bekymret over denne lovgivning. Ikke over dens princip, for det er rigtigt, ikke over så forfærdelig mange af detaljerne, for jeg har kigget på dem og mener, at udvalget har gjort et rigtigt arbejde. Men jeg er bekymret for, at vi gennemfører loven uden i tilstrækkelig grad at have bragt en sådan orden i Danmarks økonomi, at der er penge til det. Jeg tror, at den på samme måde som en række andre notoriske sociale fremskridt, vi har haft i de sidste 10-15 år, vil vise sig at blive en kilde til bekymring. Det gælder den fulde folkepension, som blev meget dyrere og meget besværligere, end vi havde regnet med, indekskontrakterne og andre lignende ting. Det er efter min mening knap nok regnet tilstrækkeligt igennem, og vi har i hvert fald ikke sørget for at skaffe luft på statsbudgettet til denne udgift.

Det er klart, at jeg stemmer sammen med det parti, som har sat mig ind i denne sal, man behøver ikke være bekymret for flertallet af den grund, men jeg ville gerne ved denne lejlighed give udtryk for en bekymring. Vi har ikke ret meget længere råd til at lave reformer, der i princippet er rigtige, i princippet giver retfærdighed til store grupper af befolkningen, uden at sørge for, at økonomien er i orden, for hvem bliver det i næste omgang, der skal betale det? Vi ved knap nok, hvad det kommer til at koste, men vi ved, at følgen af en stigende udgift bliver en stigende trækprocent, en stigende trækprocent, som kommer til at ramme i meget høj grad de samme grupper, som vi nu vil hjælpe. Vi må lære at spare penge for at bruge dem til reformer, ikke at lave reformer uden at have pengene, ellers går det helt galt.

Grethe Philip: Vi drøfter i dag et lovfor-slag, der efter ministerens beregninger vil medføre årlige udgifter for det offentlige på 870 mill. kr. i dagens priser. Det hører altså til de endog meget kostbare lovfor-slag. Vi har hidtil i dag bortset fra det sidste indlæg